

У натюрмортах Івана Грищенко (1951 р.н.) колір формує домінують художнього образу. Натюрморти Юрія Глюдзи (1955 р.н.) вражають виразністю об'ємної форми, створеної широким пензлем або мастихіном. Художник вміє розкрити красу речей, які оточують нас у повсякденному житті.

В даний час український натюрморт вступає в новий етап розвитку, який починає відлік з другої половини вісімдесятих років. Вже сьогодні можемо відзначити образну різноманітність і багатоплановість жанру, звернення до символіки, залучення різних технічних нововведень, колажу та ін. Наприклад, Людмила Форостецька (1943 р.н.) дотримується етичних і естетичних настанов, які були притаманні українцям у всі часи – у своїх картинах висвітлювати красу рідного краю, світ природи. Мисткиня Тетяна Балбус (1962 р.н.) працює в різних техниках. Її витвори відрізняються оригінальністю образів і гармонійним поєднанням яскравих кольорів.

Український натюрморт – жанр мінливий. Наступність і новаторство – основні складові його розвитку. Вітчизняному натюрморту ХХ – початку ХХІ століття властиві як загальні ознаки світового образотворчого мистецтва, так і свої особливості. Кожний митець шукає щось «своє», індивідуальне і неординарне. Особливості розвитку українського натюрморту полягають в філософії та пластиці предметів, що зображені на ньому.

Сучасному українському натюрморту притаманні національний колорит і предметність. Але, водночас, українське мистецтво тяжіє і до європейських традицій. Пошуки нової предметності тривають.

Кучин Сергей Павлович

Кандидат экономических наук, доцент

Луганский национальный аграрный университет (г. Харьков)

К ВОПРОСУ ОБ АКТУАЛЬНОСТИ НОВОЙ ЭКОНОМИЧЕСКОЙ ПОЛИТИКИ

За годы проведения новой экономической политики (1921-1928) были достигнуты самые высокие темпы развития СССР за все годы его существования. В кратчайшие сроки было восстановлено народное хозяйство страны, разрушенное последствиями первой мировой и гражданской войн, политикой военного коммунизма. Уже через 3 года после начала реализации новой экономической политики промышленное и сельское хозяйство по объёму выпускаемой продукции вплотную приблизилось к довоенным показателям, а через 2 года превысило их. Выросла площадь обрабатываемых сельскохозяйственных земель, получил активное развитие железнодорожный транспорт, электроэнергетическая отрасль, укрепилась финансовая база государства и банковская система, получившая свободно-конвертируемую национальную валюту. Были организованы постоянные крестьянские ярмарки, что дало толчок к появлению в крупных городах торговых бирж, значительно вырос жизненный уровень населения. Причиной такого социально-экономического развития стало внедрение методов рыночного регулирования экономикой и тщательное изучение конъюнктуры рынка. Однако, при переходе к новой экономической политики, государство не отказалось и от плана – в 1921 г. был создан «Госплан», составивший первый баланс народного хозяйства за 1923-1924 годы. Были сделаны шаги по концентрации производства, увеличивалось государственное кредитование предприятий, что дало возможность иметь рост в промышленности на уровне 35% в год.

В годы новой экономической политики была сформирована особая система, включавшая в себя единство и взаимосвязь плана и рынка в управлении экономикой. Она обеспечила оптимальное для того времени функционирование экономики, способствовала восстановлению и дальнейшему развитию народного хозяйства, основанного на привлечении иностранных инвестиций и инновационной составляющей.

После успешного проведения новой экономической политики в Украине, экономисты стран мира стали уделять особое внимание изучению нашего отечественного опыта, перенимая некоторые методы рыночного и планового регулирования экономикой, успешно опробованные при реформировании экономической системы СССР. Тенденции и скорость социально-экономического развития СССР позволяли говорить о том, что сбережение методов реализации новой экономической политики позволили бы СССР в ближайшем будущем иметь одну из самых развитых, инвестиционно-привлекательных и инновационных экономик мира. К сожалению, к концу 20-х годов XX в. в СССР вновь преобладали плановые методы регулирования экономикой и была построена командно-административная система, исключившая возможность развития экономики рыночного типа. Следует отметить, что новая экономическая политика не смогла долго существовать по причине несоответствия и несовместимости экономической и политической системы. Развитие новой экономической политики мешало установлению государственной экономической монополии и однопартийной системы – основы командно-административной экономики.

В нынешних условиях становления в Украине новой модели экономики, опыт новой экономической политики имеет важнейшее значение и поучительный опыт. Многие рыночные и плановые программы повышения эффективности национальной экономики не потеряли своего значения и в наше время. Украинские реформаторы первой половины XX в. внесли существенный вклад в мировую экономическую науку. Неоценим опыт по проблемам взаимодействия плана и рынка, накопленный в годы новой экономической политики.

Варшицька Яна Юрївна

*Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»*

КОНЦЕПТУАЛЬНА МЕТАФОРА В ТЕКСТАХ ПОЛІТИЧНИХ ПРОМОВ

Поширеним явищем в інформаційному просторі сьогодення є використання різноманітних метафор для створення виразності та образності у політичному дискурсі. Це пов'язано із демократизацією різноманітних сфер суспільного життя, прагненням запам'ятатися і виділитися. Метафора функціонує в політичному дискурсі подібно тому, як живий організм, який має властивості спадковості та мінливості, взаємодіє з навколишнім середовищем, тобто «еволюціонує» та «виживає» нарівні з іншими метафорами. Метафори, «якими ми живемо», самі впливають на світогляд та поведінку людей. [1, с. 31]

Метафори утворюють значну кількість словникового складу сучасної англійської мови, яка є не тільки гнучкою, а й мінливою. Постійне поповнення лексики сучасної американської політичної публіцистики за рахунок метафор слугує придатним матеріалом для вивчення шляхів функціонування мови, її зв'язку з розвитком суспільства.

Політична промова належить до інформативно-переконувального типу політичних текстів. Проблему лексико-стилістичних особливостей політичних промов досліджували такі науковці І.В. Арнольд, А.М. Баранов, М.В. Блажевич, А.Ф. Селіванов, Г.В. Колшанський, Л.Г. Павлова, Г.Г. Почепцов, І.Г. Чередниченко та ін. Питання метафоризації політичних текстів розглядали у своїх наукових дослідженнях Дж. Лаккоф, А.О. Худолій, А. П. Чудінов.

Метафора приваблювала та приваблює дослідників, оскільки її розглядають як процес і результат дії складних мовних і когнітивних механізмів та засіб концептуалізації емпіричних знань. Ґрунтовне дослідження метафори пов'язане з вивченням особливостей її функціонування у мовленні, де в повному обсязі відбувається реалізація її синтагматичних зв'язків.

Проблема взаємодії мови і влади є надзвичайно актуальною в умовах мінливого геополітичного балансу в світі. Своє вираження ця проблема знайшла у політичному